

این زنان می گویند اگرچه معلوم نیست استفاده از ماسک تاچه زمانی در بریتانیا یا سایر کشورهای اروپایی اجباری باشد، آنچه دیگر روشن است این است که دیگر سیاستمداران یا توده های مردم نمی توانند ادعا کنند استفاده از هر گونه پوشش صورت، به خودی خود، می تواند خطری برای امنیت عمومی محسوب شود. این شاید آغازی باشد برای تمرین برابری در همه سطوح و برای همه افراد

تنگناهای ضد حقوق بشری برای زنان مسلمان در غرب

چهره های پوشیده، روایت های متفاوت

بود، مثل فروشگاه ها یا سوپرمارکت ها، تشویق کرد. اگرچه در این مورد، نیتی که پشت استفاده از این پوشش صورت قرار دارد متفاوت است، حاصل ظاهری آن تفاوتی با موارد پیشین ندارد: حالا یک ملت ملزم به استفاده از پوششی شده است که مشابه پوشش اقلیتی است که به طور تاریخی برای استفاده از آن مورد تمسخر قرار می گرفت. بسیاری از استدلال هایی که در یک دهه گذشته ضد پوشش صورت زنان مسلمان در مکان های عمومی مطرح می شدند، بر این مبنای بودند که زنان در صورت استفاده از این پوشش، نمی توان عضویت از یک جامعه پویا و کارآمد بود. فردی که صورت خود را پوشانده است نمی تواند با شما صحبت کند، نمی تواند توسط مراجع ذی صلاح شناسایی و تعیین هویت شود، یا اینکه قابل رؤیت نبودن چهره افراد به طور کامل ممکن است خطرات امنیتی به وجود آورد (به ویژه در مکان هایی مانند فرودگاه ها، هواپیماها و سایر وسایل حمل و نقل عمومی که پیش از این، مراکز اصلی بروز احساسات ضد اسلامی بودند و حالا کانون های اصلی استفاده از ماسک و پوشش صورت هستند).

با کار می گوید همه این ها نشان می دهد مسئله اصلی هرگز یک مسئله لجبستگی نبوده، بلکه دلیل اصلی اسلام هراسی بوده است: «این قوانین تازه اعمال شده از تعصب های پیشین پرده برمی دارند. مسئله اصلی هیچ وقت نقض پروتکل های امنیتی یا تعیین هویت، یا حتی اینکه حجاب مانعی برای برقراری ارتباط در جامعه باشد نبوده است. مسئله همیشه این بوده است که روبنده از مظاهر اسلام است، اینکه مردم فکر می کردند پوشش صورت نماینده افکار واپس گرایانه است.»

جیمز نیز با او در این مورد هم عقیده است: «استفاده از نقاب سابقه ای بد دارد، زیرا هر زمان که هر اتفاق بدی می افتاد، برای نمونه حادثه ای تروریستی یا افراط گرایی، تصویری از یک زن با صورتی پوشیده اولین چیزی بود که در رسانه های غرب دیده می شد.»

این زنان می گویند اگرچه معلوم نیست استفاده از ماسک تاچه زمانی در بریتانیا یا سایر کشورهای اروپایی اجباری باشد، آنچه دیگر واضح است این است که دیگر سیاستمداران یا عموم مردم نخواهند توانست ادعا کنند استفاده از هر گونه پوشش صورت، به خودی خود، می تواند خطری برای امنیت عمومی محسوب شود. این شاید آغازی باشد برای تمرین برابری در همه سطوح و برای همه افراد، حتی اگر آن افراد در اقلیت باشند یا عقایدی مغایر با جریان اصلی حاکم بر جامعه داشته باشند.

منبع: ایندپندنت

<https://www.independent.co.uk/life-style/face-covering-mask-racism-muslim-hate-crime-niqab-burqa-a9587476.html>

«یاسمین باکار» زنی بیست و شش ساله و معلم جایگزین دوره متوسطه در مدرسه ای در لستر است. باکار یک مسلمان محجبه است که از چهارده سالگی تصمیم گرفت از نقاب استفاده کند. این تصمیم او از لحاظ دینی اهمیت بسیاری برای او داشت اما به لحاظ اجتماعی سبب می شد اغلب در مکان های عمومی معذب شود و آماج حمله های دیگران قرار گیرد.

این دست حمله ها در سال ۲۰۱۸ و پس از بیانات نخست وزیر فعلی بریتانیا، بوریس جانسن، شدت نیز یافت. او به زنانی که برقع یا نقاب به چهره داشتند توهین کرد. مقاله ای به تنهایی سبب افزایش ۳۷۵ درصدی در رخداد های اسلام هراسانه شد. در بازه سه هفته ای پس از انتشار این مقاله، در ۴۲ درصد از رخداد های غیر اینترنیتی، اشاره مستقیم به بوریس جانسن و گفته های او در این مقاله مشاهده شد، که شامل مواردی همچون خطاب قرار دادن زنان نقاب دار و برقع پوش شد.

ساندرا جیمز، اهل لندن، که در سال ۲۰۰۶ به اسلام گرایید و از آن زمان تا کنون نقاب را به عنوان پوشش خود برگزیده است، در مصاحبه با ایندپندنت چنین می گوید: «او (بوریس جانسن) به نژادپرستی و اسلام هراسی مشروعیت بخشید.» او درباره تجربه های منفی خود در این زمینه می گوید: «بیشتر تجربه های ناخوشایند من در زمان خرید کردن اتفاق افتاده است. ناسزا شنیده ام، به من گفته شد به کشور خودم برگردم، بارها مرا «داعشی» یا «تروریست» صدا زده اند.» او حتی به یاد می آورد که یک بار زمانی که باردار بوده است در فروشگاه تسکو یک چرخ خرید را به سمتش پرت کرده اند.

زنان مسلمان به واسطه استفاده از نقاب، حجاب، برقع، روسری یا هر گونه پوشش صورت، به راحتی قابل تشخیص اند و بسیاری از آنان با پیامدهای این امر کاملاً آشنا هستند. بین سال های ۲۰۱۸ تا ۲۰۱۹، قربانیان ۴۷ درصد از جنایت های نفرت محور مذهبی صورت گرفته در بریتانیا مسلمانان بودند و نزدیک به ۸۰ درصد این موارد، زنان مسلمانی بودند که به سبب پوشش خود آشکارا تشخیص داده می شدند.

در سال ۲۰۱۹، با آغاز همه گیری جهانی کووید ۱۹ و لزوم استفاده از ماسک و سایر پوشش های مشابه برای پیش گیری از ابتلا به این بیماری، وضعیت زنان محجبه مسلمان به عنوان تنها اقلیتی که پوششی بر صورت داشتند تغییر کرد. از تاریخ ۱۵ ژوئن سال ۲۰۲۰، بوریس جانسن (همان سیاستمداری که با بیاناتش موجب خیزش موج احساسات ضد اسلامی در سال ۲۰۱۸ شده بود) استفاده از پوشش صورت در وسایل نقلیه عمومی را برای همه مردم اجباری اعلام کرد. او هم چنین مردم را به استفاده از این پوشش ها در سایر مکان هایی که فاصله گذاری اجتماعی سخت

ربحانه
صادقی
مترجم

صدف